

מ"ת 7249/02/15 - מדינת ישראל נגד עלאן אל סיד

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 7249-02-15 מדינת ישראל נ' אל סיד(עציר)

בפני	כב' השופט אלון אופיר
מבקשים	מדינת ישראל ע"י התובעת גב' טלי כהן
נגד	
משיבים	עלאן אל סיד (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אסתר בר ציון

החלטה

בפני בקשה של המדינה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בתיק העיקרי הצמוד לבקשה זו.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגת רכב בזמן פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, ללא רישיון נהיגה תקף וללא ביטוח תקף.

ב"כ המשיב אינה חולקת על קיומן של ראיות לכאורה, ועיקר הדיון נסוב סביב שאלת יכולת חלופות מעצר מוצעות לאיין את מסוכנותו הספציפית של המשיב.

מתיק החקירה אשר הוגש לעיוני עולים הנתונים הבאים:

נהיגת המשיב בזמן פסילה (לכאורה) בפרשה זו, הינה נהיגתו השלישית של המשיב בעודו פסול מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה.

למשיב 87 (!) הרשעות תעבורה על פני ותק נהיגה משנת 1977.

אף שכנגד המשיב תלויות פסילות מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופות העולות על 4 שנים ואף שתלוי כנגדו מאסר מותנה חב הפעלה לתקופה של 7 חודשים, נהג המשיב בשלישית ברכב.

אני סבור כי התנהגות המשיב בפרשה זו מוכיחה כי בית המשפט אינו מצליח לייצר הרתעה כלפי משיב ספציפי זה.

הזדמנות אשר ניתנה למשיב בדרך של הארכת מאסר מותנה בנהיגתו הקודמת בזמן פסילה, נענתה על ידי המשיב בנהיגה שלישית מצדו.

אני מסכים לחלוטין עם עמדת ההגנה לפיה מעצר עד לתום ההליכים ומעצר בכלל אינו מקדמה על חשבון ענישה. יחד עם זאת, יהיו משיבים לגביהם רמת האמון שהם מייצרים כלפי מערכת השפיטה כה נמוכה, עד כי יכולת בית המשפט להחליף מעצר בחלופה אחרת, נעלמת.

בפרשה דומה מאד עסק כבוד השופט דנציגר בבית המשפט העליון.

המדובר באותו השופט אשר פסק בפרשת טראד גריפאת (בש"פ 2227/08 טראד נגד מדינת ישראל), החלטה לה הפנתה ב"כ המשיב.

אלה, **שבבש"פ 3521/13 שי תורג'מן נגד מדינת ישראל**, קבע השופט דנציגר כי כאשר למשיב 103 הרשעות קודמות והוא מפר ביודעין לא בפעם הראשונה החלטה של בית המשפט על פסילתו, וכאשר תלוי כנגדו מאסר על תנאי **בר הפעלה** (קל וחומר כאשר במקרה דנן חב הפעלה), אין מנוס מלהורות על מעצרו של אותו אדם עד לתום ההליכים.

שקלתי את החלופות שהציע ההגנה בפרשה זו.

המדובר אכן בשני ערבים ראויים שללא ספק מודעים לתפקידם כמפקחים.

יחד עם זאת, כאשר בית המשפט **נעדר יכולת לתת אמון בסיסי במשיב עצמו**, וכאשר המשיב שהוא בעל עבר תעבורתי עשיר, נוהג פעם אחר פעם ברכב ללא כל חשש ממאסר מותנה **חב הפעלה** התלוי כנגדו, לא ברור לי כיצד ערב כזה או אחר ירתיע אותו מלנהוג שוב, זאת כאשר מאסר צפוי אינו מרתיע אותו.

אין בעיני נפקות לנושא מיקום הנהיגה של המשיב.

המשיב נהג בכביש 31 או בסמוך לו ונהיגתו בעודו פסול לנהיגה יצרה בהכרח סיכון למשתמשי הדרך.

מודע אני למצבו הבריאותי הרגיש של המשיב.

על שב"ס לפקח באופן צמוד על משיב זה ולוודא כי כל תלונה בריאותית שלו תבחן במלוא הזהירות ותשומת הלב.

מכל האמור לעיל, ומאחר ולא מצאתי בפרשה זו כל חלופה אשר יכולה לאיין את מסוכנות המשיב, אני מחליט להורות

על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בתיק העיקרי הצמוד לבקשה זו.

ניתנה היום, י"א אדר תשע"ה, 02 מרץ 2015, בהעדר
הצדדים.